

Mezőköbölkúti sorok

2008 február

V. évfolyam 2.szám (14)

Böjt

Karácsony és újév alig telt el, utána az egyetemes imahetet tartottuk meg, minden este alkalmunk volt Isten igéjét hallgatni. Az imahetet úrvacsoraosztással zártuk, de az úrvacsorai kegyszereket nem kellett nagyon eltegyük, hiszen alig egy hét múlva készültünk már a bűnbánati alkalmakon az újabb úrvacsoraosztásra, ezúttal böjtfő alkalmával. Szinte észrevétlenül eltelt az esztendő első két hónapja, már-már a tavaszi munkálatok kezdetét várjuk, és a húsvét sincs messze. Mondhatjuk, rohanó világban élünk, életünk eseményei gyorsan követik egymást. Ebben a siető életmódban kevés alkalom adódik a megálásra, elcsendesedésre, mérlege-

lésre, szinte már nem is igényeljük a csendet, az imádságos Istenrefigyelést. Kevesen gondolják ma már végig azt, hogy mit is jelent a böjti idő, miért van ez a néhány hét húsvét előtt, hogyan is lehetne ezt az időt a lelkiek számára is hasznosan eltöltenünk, lehet-e, kell-e és hogyan kell böjtölnünk?

A böjttel kapcsolatban két magatartás jellemző környezetünkben. Az egyik az, amikor a böjtöt más vallásokhoz kapcsolja a református keresztyén, és ezért önmagára nézve egyáltalán nem tartja fontosnak még azt sem, hogy erről elgondolkodjon. Meg merném kockáztatni a gondolatot, hogy gyülekezetünk tagjai közül

sokan nem is tudják, hogy böjti időszak van, nem is kérdés számukra a bibliai tanítás a böjtről. Ezt látszott igazolni a böjtfő vasárnapi istentisztelet és úrvacsoraosztás. Szégyellem leírni, de mégis valóság, 9 férfi és 13 nő járult az úrasztalához. Nem szükség ehhez bármit hozzátenni, a számok önmaguktól is beszélnek.

Aztán van aki böjtöl. Úgy, hogy szabályokat állít fel önmagának, hiszen erre nézve sem a Szentírás, sem az egyház tanítása nem fogalmaz meg konkrét előírásokat. Mégis, más vallások gyakorlatát látva, sokszor azokat és azok jelentését nem ismerve, néha átveszünk bizonyos szokásokat, azokat gyakoroljuk,

Gyülekezeti alkalmaink:

Istentiszteletek

- Szombat 18 óra.
- Vasárnap 11 óra.
- Vasárnap 15³⁰ óra.

Vallásóra

- Szombat 14 óra.

Kátéórák

- I éveseknek szombat 15 óra.
- II éveseknek szombat 16 óra.

Ifjúsági bibliaóra

- Szombat 18³⁰ óra

Sieben Woche ohne

A német evangélikus egyházban már 1983 óta létezik egy böjti akció, amelynek a neve "Sieben Woche Ohne", ami csak körülírva lefordítható, azt jelenti: "hét hét valami nélkül". Arra hív ez az akció, hogy a böjti hét hétben mondjunk le valamiről, ami szinte nélkülözhetetlennek tűnik számunkra; pl. hét hét édesség nélkül, vagy hét hét alkohol nélkül, hét hét dohányzás nélkül, hét hét autó nélkül, hét hét televízió nélkül, hét hét mobiltelefon nélkül, és lehet tovább sorolni, ki-ki aszerint, hogy mi az, amihez hozzászokott, ami nélkül nehezen tudná elképzelni a napjait. Az így felszabaduló időt, energiát, lehetőségeket pedig fordítsuk arra, hogy ebben a hét hétben forduljunk jobban Isten felé, hét hétig rendszeresen járjunk istentiszteletre, naponta olvassunk Bibliát, olvassuk végig Jézus szenvedéstörténetét, naponta imádkozzunk, hozzuk

rendbe belső világunkat, és emberi kapcsolatainkat.

Böjtölésedet ne az emberek lássák,
hanem Atyád, aki rejtve van. (Máté 6,18)

Nőszövetségi találkozó

Az elmúlt esztendő októberében került sor Besztercén a Hálaadás Otthonában a Dési Református Egyházmegye Nőszövetségi Találkozójára. Gyülekezetünkől három asszony vett részt a találkozón, hallgatták meg a nőszövetségi munkáról szóló előadásokat, osztották meg gondolataikat, beszéltek meg közös kérdéseiket a többi gyülekezetből érkező nőszövetségi tagokkal.

Akkor ragyog fel a világosság egy ember életében, amikor a legcsekélyebbért is köszönetet tud mondani.

Fr. von Bodelschwingh

Találkozó Szentmátéban

Hat fiatal indult el gyalogosan december elsején Mezőkecsedig, onnan autóval tovább Mátéba részt venni az egyházmegyei ifjúsági találkozón. Volt áhítat, előadás, megbeszélés, közös éneklés, bibliai vetélkedő, tombola és természetesen a jókedv sem hiányzott. Nőszövetségi vagy ifjúsági, esetleg presbiteri találkozások közös célja, hogy egymás hite által is épülve tudjunk saját gyülekezetünkben eredményesebben szolgálni Istenünk dicsőségére.

Imasarok

Kegyelmes Atya Isten, Jézus Krisztusnak szent Atyja, ki ezt fogadtad, hogy az új frigy szerinti, kit Krisztus érdemén velünk kötöttél, új szívet, lelket adsz, és szívünkre írod és elménkbe nyomod a Te törvényeidet, hogy a törvény is élet, igazság legyen mi bennünk Krisztusért, Szentlelkeddel és az hittel azt is fogadtad: az én kegyelmemet, és a könyörgésre tanító Szentlelkemet adom a választottaknak, tudóssá, bölcsé teszem őket, megvilágosítom, hogy kicsinytől fogva mind nagyig esmérjenek. Adjad azért a Te Lelkedet, minden ajándékival, adj igaz idvezítő hitet, reménységet arra a végére, amire Te végezted, hogy igazulhassak, élhessek a Te akaratod szerint. Lelkedet ne vedd el tőlem, az hitet, szeretetet tartsd meg bennem, mint szent Péterben, ne hagyd elfogyni a hitet énbennem mind az ítéletig. Ámen

Méliusz Juhász Péter (1536-1572)

(Folytatás az 1. oldalról)

mert hátha valamit csak segít rajtunk. És itt sokféle gyakorlatról beszélhetünk. Van, aki nem eszik disznóhúst, mások semmilyen húst. Van aki az édeset nem fogyasztja, és van, aki semmit nem eszik és nem iszik bizonyos napokon. Hetente egyszer, mások hetente kétszer, vagy esetleg ritkábban. Abban is eltérő a szokás, hogy ki miért böjtöl. Szeretne a böjtölő ember Isten előtt tetszeni, hátha akkor az Isten megjutalmazza, de olyan is van, aki félelemből tartja meg a böjti alkalmakat, nehogy megbüntesse Isten.

Nem sorolom tovább a sokféle gyakorlatot, inkább a Szentírás tanítását próbáljuk röviden megfigyelni, összefoglalni, hiszen minden emberi szabály, gyakorlat, szertartás hiábavaló, ha az nem az Isten akarata szerint történik. Maga Jézus is több, mint hiábavalónak minősítette a farizeusok ima- és böjti gyakorlatát, mert ezzel az emberek előtt igyekeztek tetszeni és nem Isten vezetésére figyeltek.

A Szentírásban a böjt úgy jelenik meg, mint az ételtől való tartózkodás, amely kapcsolatban van a gyásszal, a bűnbánattal, a próbatételek miatti kesergéssel, de elsősorban az Istennel való bensőséges kapcsolat érdekében figyelhetjük meg a böjtöt.

Jézus böjtöl, amikor a szolgálatra készül, ugyanígy Illés próféta is. A böjti idő számukra nem az evés vagy nem-ivás kérdése, hanem a szolgálatra való készülés lélekben és imádságban. Ha valaki ma ismerni szeretné Isten terveit az életére nézve, ha valaki szeretné nagyon komolyan és ugyanakkor őszintén és személyesen megérteni és megismerni a nagypénteki és húsvéti események jelentőségét, életére is érvényes következményeit, akkor nem az a kérdése, hogy ma kedd van, vagy péntek, és az ebédhez disznózsírt avagy olajat használtak, hanem az lesz a fontos számára, hogy mellőzzön mindent, ha kell még az ételt is bizonyos ideig, azért, hogy felkészülhessen Isten ajándékainak, vezetésének, akaratának megértésére és befogadására. A hangsúly mindenképpen a cél elérése, és nem a mit eszünk, vagy mit iszunk.

A Szentírás nagyon világossá teszi azt is, hogy a böjt mindig együtt jár a szeretet parancsának gyakorlati megvalósításával és az irgalmasság gyakorlásával. Amikor a böjtölő ember lemond az eledlről, ezt nem azért teszi, hogy az emberek megdicsérjék, még csak azért sem, hogy ezért Isten őt jutalomban részesítse, hanem önfegyelmzésének célja az Istenre figyelés.

Kálvin János a böjtről való tanításában hangsúlyozza, hogy a böjtnek önmagá-

ban nincs semmilyen jelentősége, sem értelme, hanem Kálvin azt mondja, hogy a szent és törvényes böjtnek három célja van: egyrészt a test megtartóztatása, megzabolázása, aztán az előkészület az imádságra és a harmadik az Isten színe előtt való megalázkodás jele, a bűnvallásnak a kísérelője a böjt. Kálvin ugyanakkor azt is határozottan megfogalmazza, hogy jobb lenne, ha semmiféle böjt nem volna, minthogy a böjtöléshez valamiféle babona kapcsolódjon. Mert a böjt nem más, mint lelki előkészület, foglalja össze a böjt jelentőségét a reformátor.

Isten segítsen minket, hogy méltóképpen tudjunk készülni minden időben Isten tetteinek megértésére és azok következményeinek befogadására. Közelebről pedig kérjük a mi mennyei Atyánkat, hogy adjon nekünk világosságot, bölcsességet, hogy felismerhesük, miként készülhetünk a legméltóbban a húsvétra. Ha pedig az imádság csendjében megértjük, hogy a szeretet és az irgalmasság gyakorlata mellett szükségünk van a lemondás, böjtölés gyakorlatára, akkor vállaljuk ezt a lemondást a cél érdekében, ahogy azt a Második Helvét Hitvallás megfogalmazza: megalázzuk magunkat Isten színe előtt és a testtől elvonjuk a táplálást, hogy annál könnyebben és szívesebben engedelmesskedjék a léleknek.

Nagy István, Köbölkút szülötte, Nagy Ödön volt köbölkúti lelkész fia látogatta meg szülőfaluját az elmúlt év őszen. Ekkor kaptuk lencsevégre a régi templomban.

A halandót visszatéríted a porba...

Két asszonytestvérünk távozott az év első heteiben az élők sorából.

Szakács Róza 82 évet élt, január 19-én búcsúztak tőle szerettei, közel és távolról érkező gyermekei, unokái, valamint a gyászoló gyülekezet. Mindnyájukat Isten az Ige által vigasztalta, az 1. Kor. 1,3-9 alapján: nincs hiányotok semmiféle kegyelmi ajándékban, miközben a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenését várjátok.

Rigó Anna már hónapok óta nem lakott Köbölkúton, korára és betegségére való tekintettel fia Marosszentgyörgyre vitte. Itt is temették, a köbölkúti gyülekezet a temetés idején is megszólaló harangok által emlékezett, búcsúzott az elhunytól.

Szentlélek Isten vigasztalja a gyászolókat.

Mikulásérkezés

Emlékkönyvi bejegyzés

Isten áldása legyen e gyülekezet minden tagján, hogy mint élő kövek tudjanak élni Isten dicsőségére.

2006. június 11-én

Jánosi Loránt

Három hét–három ünnep

December tartalmas hónapnak bizonyult gyermekeink számára. Hatodikán érkezett a Mikulás, óvodások, iskolások kíváncsian figyelték az ajtót, érkezik-e a Mikulás, s főleg, hogy hoz-e valamit zsákjában a jó gyermekeknek. Köszöntötték is versekkel, énekekkel kisebbek, nagyobbak egyaránt a piros ruhás vendéget.

Besztercén

Tíz nappal később az iskolások csoportja vett részt Besztercén a megye magyarságának közös karácsonyi ünnepén. Örülj ég és örülj föld címmel szervezték meg a megyeszékhelyen a közös ünnepet, közel harminc csoport fellépésével. A köbökútiak előadását úgy a zsűri, mint a résztvevők megdicsérték.

Karácsonyra sem maradhatott el gyermekeink szereplése, két szereppel, szavatokkal, énekekkel örvendeztetek mindnyájunkat, dicsőítették a megszületett Szabadítót.

Legyen szabad e helyen is köszönetet mondani a szülőknek, nagyszülőknek, akik ruhát készítettek, verset, éneket tanítottak, és illesse köszönet a színvonalas felkészítésért a tanító nénit és az óvó nénit egyaránt.

Karácsony

A II. Helvét Hitvallás

XII. fejezet • Isten törvénye

Tanítjuk, hogy Isten törvénye jelenti ki nekünk Isten akaratát: mit akar, hogy cselekedjünk vagy ne cselekedjünk, mi a jó vagy rossz, igazságos vagy igaztalan. Tehát jónak és szentnek valljuk a Törvényt. Hisszük, hogy Istennek ez a törvénye maradéktalanul közli velünk Isten minden akaratát és az élet minden viszonylatában szükséges minden parancsolatát. Tanítjuk, hogy ez a törvény nem azért adatott az embereknek, hogy annak megtartása által igazuljanak meg, hanem inkább azért, hogy annak tükréből gyarlóságunkat, bűnünket és kárhozatunkat megismerjük és a magunk erejében nem bízva hitben Krisztushoz forduljunk. Nem tehetett, nem is tehet eleget egyetlen halandó ember sem az Isten törvényének és azt be nem töltheti a mi testünkben lakozó és utolsó leheletünkig megmaradó erőtlenségünk miatt. Ezért Krisztus a Törvény bevégzője és helyettünk való betöltője. Tehát annyiban töröltetett el az Isten törvénye, hogy többé nem kárhoztat bennünket és nem vonja reánk Isten haragját. Tudjuk, hogy a szentírásbeli Törvény, ha az evangélium által magyarázzuk, hasznára van az egyháznak.